

Om to aftaler var indgået i forbindelse med skilsmisse

To aftaler, som var indgået ca. 4½ måned før anmodning om skilsmisse, var ikke indgået ”i forbindelse med” skilsmisse

Sag BS-29807/2025-HJR

Dom afsagt den 8. april 2026

Appellant

mod

Appelindstævnte

To aftaler, som var indgået ca. 4½ måned før anmodning om skilsmisse, var ikke indgået ”i forbindelse med” skilsmisse

Sagen for Højesteret angik, om to utinglyste aftaler, der var indgået i slutningen af marts 2019, og som vedrørte formuedeling mv., var gyldige mellem ægtefællerne Appellant og Appelindstævnte i medfør af ægtefællelovens § 32, således at aftalerne skulle lægges til grund ved bodelingen. Appelindstævnte forlod det fælles hjem den 11. august 2019 og indgav den 14. august 2019 anmodning om skilsmisse.

Efter ægtefælleloven kan ægtefæller, som er enige om at ønske en anden indbyrdes formuedeling end den, som følger af lovens regler, med visse begrænsninger indgå en forhåndsaftale herom. En sådan aftale skal indgås ved ægtepagt, der efter lovens § 20 skal tinglyses for at være gyldig mellem ægtefællerne. Efter lovens § 32 kan ægtefæller dog ”i forbindelse med” separation eller skilsmisse gyldigt indgå aftale om deling af deres formue uden tinglysning.

Højesteret udtalte med henvisning til lovens forarbejder, at der ved vurderingen af, om en aftale vedrørende formuedelingen er indgået i forbindelse med separation eller skilsmisse, i første række må lægges vægt på, om aftalen er indgået efter eller umiddelbart før, der er indgivet anmodning om separation eller skilsmisse.

Er aftalen indgået tidligere, kan den kun i særlige tilfælde anses for indgået i forbindelse med separation eller skilsmisse. Der må her lægges vægt på, om den ægtefælle, der vil påberåbe sig aftalen, kan påvise, at separation eller skilsmisse allerede på aftaletidspunktet var aktuel. Sådanne særlige tilfælde kan f.eks. foreligge, hvor det af aftalen klart fremgår, at separation eller skilsmisse er endeligt besluttet, og sagens omstændigheder i øvrigt understøtter dette. Omstændighederne kan navnlig være, at parterne samtidig har ophævet samlivet, eller at der har foreligget et væsentligt behov for, at den fælles bopæl i en begrænset periode opretholdes.

Herefter udtalte Højesteret, at de to aftaler var indgået ca. 4½ måned før – og dermed ikke umiddelbart før – der blev indgivet anmodning om skilsmisse. Appellant havde heller ikke på anden måde påvist, at skilsmissen var aktuel på aftaletidspunktet i marts 2019.

Højesteret fastslog, at aftalerne var ugyldige.

Landsretten var nået til samme resultat.